

També voldria indicar que ha estat membre de diferents comissions assessores de Museus, en el panorama arriscat —sempre— d'aquesta temàtica, i que, darrerament, a proposta del Parlament de Catalunya, va ser una de les persones designades per formar part de la Junta de Museus de Catalunya.

En tots aquests aspectes, tant els d'assaig com els d'investigació, tant en el de tracte humà com d'activitat científica, penso que la presència i la participació del doctor Fontbona en les tasques de l'Institut ha de ser molt important i, d'altra banda, cobriria, no ell sol sinó amb tota la seva irradiació, diria jo, un caire molt important, el de l'art modern i contemporani, que de vegades queda una mica al marge del món de la ciència, en perjudici de l'art i de la ciència.

És en tots aquests aspectes que la nostra Secció proposa l'elecció del doctor Fontbona com a membre.

CONCEPCIÓ MIR I CURCÓ

Presentada per Albert Balcells i González

Concepció Mir i Curcó és professora numerària de la Universitat de Lleida. Va obtenir el títol de professora d'educació general bàsica el 1969, aconseguí plaça de mestra a l'escola pública l'any 1971, va demanar l'excedència l'any 1974 i estudià a la Universitat Autònoma de Barcelona, a la Secció d'Història, i s'hi llicencià l'any 1977. La seva tesi de llicenciatura va merèixer, de l'Institut d'Estudis Catalans, el Premi Jaume Sarri per a estudis històrics sobre el Principat l'abril de 1978, pel treball *Les eleccions al Parlament de Catalunya de l'any 1932 a la circumscripció de Lleida*.

Dues són les línies principals de recerca d'aquesta historiadora: una és la sociologia electoral històrica o la història socio-política, en què ha estat una de les principals renovadores d'aquest aspecte en la historiografia catalana, i, l'altre, és l'estudi de la repressió i de les condicions de control social en el primer franquisme a Catalunya.

Entre 1979 i 1983, durant quatre anys, la doctora Concepció Mir és alhora professora del Departament de Teoria de l'Estat de la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Barcelona i professora d'història de Catalunya de l'Escola Superior d'Assistents Socials de l'Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona. Al Departament de Teoria de

l'Estat desenvolupa la seva formació com a politicòloga tant com a historiadora, sota la influència de la professora Rosa M. Virós, actual directora de l'Escola d'Administració Pública de la Universitat Pompeu Fabra, i prepara la seva tesi doctoral, de la qual he tingut l'honor de ser director, i la presenta l'any 1982 a la Universitat Autònoma de Barcelona, al Departament d'Història Contemporània, i que és publicada després per Publicacions de l'Abadia de Montserrat en la col·lecció «Abat Oliba» l'any 1985. Té per títol *Lleida (1980 i 1936): Caciquisme polític i lluita electoral*. Es tracta d'un llibre que és un veritable model metodològic, inigualat fins ara a Catalunya i a Espanya, on es relacionen d'una manera profunda les variables socio-econòmiques i el comportament electoral, analitzant les continuïtats i les discontinuïtats observables entre el llarg període de gairebé mig segle de la Restauració i el quinquenni republicà, amb la dictadura de Primo de Rivera al mig. L'interès d'aquest llibre supera de bon tros l'àmbit electoral i el que s'anomena administrativament la «província» de Lleida, i resulta extremament valuós per la informació sobre els partits polítics, el seu funcionament, les clienteleles, la mecànica de les eleccions generals, provincials i municipals, juntament amb les tècniques de compromís i de topinada electoral. El llibre queda descrit per la seva científicitat, perquè publica trenta-sis mapes de variables socio-econòmiques i culturals de la circumscripció. Per tant, li devem el coneixement de la història política i social en un període molt llarg de la història contemporània a la Catalunya occidental, pràcticament desconeguda fins ara.

Fruit de la seva col·laboració amb el Departament d'Història Moderna i Contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona i el Centro Ortega y Gasset de Madrid, va ser la celebració d'un col·loqui —del qual fou organitzadora— a l'Estudi General de Lleida el juny de 1987, que va tenir com a conseqüència la publicació d'un llibre col·lectiu del qual ella és editora i coordinadora *Actituds polítiques i control social a la Catalunya de la Restauració (1875-1923)*. Aquest llibre obre una reflexió i un debat sobre les diverses formes de caciquisme i les diferents actituds polítiques observades a la Catalunya d'aquest llarg període.

La professora Conxita Mir té la virtut —que jo demano, en nom de la Secció, que sigui tinguda en compte— de ser una persona molt implantada, molt integrada en el teixit cívic-cultural de Lleida i de les seves comarques. Fruit d'aquesta integració és la publicació de dos llibres de síntesi: *La Paeria de Lleida*, publicat per l'Ajuntament de Lleida l'any 1987, i *la Història gràfica de Lleida*, escrita amb col·laboració amb el doctor Jaume Barrull i publicat per l'editor Pagès el 1991.

Al marge dels seus nombrosíssims articles científics, monogràfics, i de ponències i comunicacions a congressos, voldria referir-me, per acabar, a la segona línia d'investigació que he assenyalat inicialment: la implantació del primer franquisme a Catalunya. En aquesta línia, ha emprès dos treballs en equip i ha comptat amb un nucli de col·laboradors. Començà per ordenar i catalogar la documentació de l'Audiència de Lleida relativa al Tribunal de Responsabilitats Polítiques de la província, a partir dels anys 1987 i 1988, amb un ajut, sota el patrocini de la Direcció General d'Investigació Científica i Tècnica del Ministeri d'Educació, i gràcies a aquest treball, del qual ha publicat avenços, al costat de la repressió que ja ens és coneguda, quantificada en nombre d'afusellaments, tindrem la molt més complexa i difícil d'estudiar de la repressió en forma d'empresonaments, de depuracions, de confiscacions de béns, d'acomiadaments i trasllats forçosos de funcionaris públics, etc. Avenços del seu treball han aparegut a la *Miscel·lània-homenatge a Josep Lladonosa*, llibre publicat el 1992, i en el dossier *La Lleida de la postguerra*, publicat per la revista *Ilerda. Humanitats*, núm. 49, de l'any 1991.

La comunitat científica ha reconegut la vàlua de l'autora Mir amb dos senyals indicatius: un, confiar-li la tasca de sintetitzadora de les comunicacions presentades a una de les seccions del congrés internacional «Catalunya i la Restauració», celebrat a Manresa a la primavera de 1992 i, també la seva col·laboració destacada al volum vuitè, en premsa, de la *Història de la societat catalana* d'Edicions 62.